

LUDVIG NORMAN

1831–1885

Suite i kanonform

för två violiner

Suite in Canon Style
for two violins

Opus 26

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 814/Edition no. 814
2014
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-158-0

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Ändamålet med detta arbete är förnämligast instruktivt. Den stränga canonformen torde lämpa sig väl dertill, i det att läraren förespelar och eleven imiterar honom. Det närmande till en förfluten tids skriftsätt, som författaren eftersträfvat, antydes genom benämningen "Suite" och de särskilda styckenas överskrifter.

Ludvig Norman.

I. Praeludium.

▣ Nedstråk.
 ▽ Uppstråk.

Allegro.

Violino I.

Violino II.

mf tr V mf tr V

4 I 1 0 1 3 f f mf

II. Air.

Andante cantabile.

Violino I.

Violino II.

mf con espress. *mf* *p* *mf* *mf*

mf con espress.

mf *mf* *mf*

dim. al p *mf* *cresc. molto* *f*

mf *p*

p *pp* *pp* *dimin. e ritardando* *pp*

III. Scherzo.

Allegro molto e scherzando.

Violino I.

Violino II.

pp *restez.* *pp*

ten.

ten.

fp

fp

First system of musical notation. The right hand starts with a forte (*f*) dynamic and features a melodic line with slurs and fingerings (4, 1). The left hand provides a rhythmic accompaniment. The system concludes with a piano (*pp*) dynamic and the instruction *sempre leggiero*.

Second system of musical notation. The right hand continues the melodic line with slurs and fingerings (1, 1, 1). The left hand accompaniment includes fingerings (4, 0) and (0).

Third system of musical notation. The right hand features a melodic line with slurs and a triplet of eighth notes marked with a '3' and 'III'. The left hand accompaniment includes a fingering of '4'.

Fourth system of musical notation. The right hand includes fingerings (1, 2, 4, 2) and (I, I). The left hand accompaniment includes fingerings (4, 4) and (1, 0, 3).

Coda.

Coda section of musical notation. The right hand features a melodic line with slurs and a final flourish marked with a '7'. The left hand accompaniment includes a forte (*f*) dynamic and a final flourish marked with a '7'.

IV. Minuetto .

Allegro molto moderato.

Violino I.

Violino II.

The musical score consists of six systems of staves. The first system shows the beginning of the piece with a key signature change to one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The first violin part (Violino I) starts with a forte (f) dynamic and a trill. The second violin part (Violino II) starts with a forte (f) dynamic and a trill. The second system continues the first violin part with a trill and a forte (f) dynamic, and the second violin part with a forte (f) dynamic and a trill. The third system shows the first violin part with a piano (p) dynamic and a forte (f) dynamic, and the second violin part with a forte (f) dynamic and a trill. The fourth system continues the first violin part with a piano (p) dynamic and a forte (f) dynamic, and the second violin part with a piano (p) dynamic and a trill. The fifth system shows the first violin part with a trill and a forte (f) dynamic, and the second violin part with a forte (f) dynamic and a trill. The sixth system continues the first violin part with a trill and a forte (f) dynamic, and the second violin part with a forte (f) dynamic and a trill.

mf *p* *1.* *2.* *p* *Fine*

Trio. *p dolce* *mf*

dim. *p*

p *p*

mf *f*

1. tr *2. tr* *p* *f*

Menuetto Da Capo Dal Segno

V. Gigue.

Allegro comodo.

Violino I.

Violino II.

Violino I.

Violino II.

p

p

f

sf

p

fp

dimin.

morendo *a tempo*
un poco ritard. *p* *p*

cresc. *al f*

p *mf e crescendo*

fz *fz* *fz* *p grazioso*

p *f*

dim. *pp* *pizz.* *tr*

VI. Marcia.

A la Capella.

Violino I.

Violino II.

This musical score is for the sixth movement, 'VI. Marcia', in the style of 'A la Capella'. It features three staves: Violino I, Violino II, and Piano. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 2/4. The score is divided into six systems, each with two staves. The Violino I and II parts are marked with dynamics such as *fz* (forzando), *f* (forte), *mf* (mezzo-forte), *p* (piano), and *fz*. The Piano part includes dynamic markings like *mf*, *p*, *crescendo*, *p*, *tr* (trill), and *fz*. The score contains various musical notations including slurs, accents, and fingerings (e.g., 1, 2, 3, 4, 0). The overall texture is dense and rhythmic, characteristic of a march.

mf *ritard.* *f* *Fine.*

Trio.
p e dolce sempre legatissimo

sf *mf* *p* *tr* *mf*

p

f

p *diminuendo* *f*

Menuetto D.C. al Fine

Ludvig Norman

Ludvig Norman (1831–1885) var en central gestalt i svenskt musikliv från 1850-talet fram till sin bortgång. Även om samtiden inte alltid uppskattade hans initiativ, värderas Normans insatser med rätta högt i musikhistorieskrivningen. Som tonsättare, dirigent, pedagog, skriftställare och konsertarrangör bidrog Ludvig Norman kort sagt till att förnya svenskt musikliv.

Norman var stockholmare. Redan i unga år undervisades han i pianospel av Vilhelmina Josephson som var vän till familjen, senare av Theodor Stein och Jan van Boom. Norman tog också lektioner i musikteori av Adolf Fredrik Lindblad. Han fortsatte sina studier vid Musikkonservatoriet i Leipzig, där han hade lärare som Ignaz Moscheles (piano), Moritz Hauptmann (kontrapunkt) och Julius Rietz (komposition). Intrycken från åren i Leipzig gav Norman viktiga musikaliska impulser som han efter hemkomsten arbetade för att sprida.

Tillbaka i Stockholm försörjde han sig som pianolärare, men framträdde också som pianist. Han skrev musikkritik utifrån den estetiska ståndpunkt han vunnit i Leipzig. 1858 blev han lärare vid Musikkonservatoriet (komposition, instrumentation och partiturläsning), en syssla han med vissa avbrott upprätthöll till 1882. Norman började dirigera Hovkapellet 1861 och utnämndes till hovkapellmästare året därpå. Som ledare för denna orkester satsade han energiskt på konsertverksamhet, detta parallellt med operaföreställningarna.

Ludvig Norman började komponera i unga år och kunde efter studieåren verka som en mycket välutbildad och för sin tid modern tonsättare. Hans produktion kom att bli omfattande och fördelad på många verktyper. Normans tre symfonier är viktiga verk i svensk symfonik, samma ställning har hans sex stråkkvartetter i svensk kammarmusik.

© *Gunnar Ternhag*

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har företagits utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Julius Bagge, Stockholm, J.B. 2.

På omslaget står: "Suite / Praeludium. Air. Scherzo. Minuetto. Gigue. Marcia / i canonform / för / Två violiner / komponerad / af / Ludvig Norman / Op. 26 / / Stockholm / Julius Bagge / Använd vid undervisning en i Kongl. Musikaliska Akademiens Konservatorium / No 2".

Tryckår: 1877.

Ludvig Norman

Ludvig Norman (1831–1885) was a key figure of the Swedish music scene from the 1850s until his death. Even if contemporary music-goers did not always appreciate his initiatives, his contributions are highly valued by music historians. As a composer, conductor, teacher, author and concert arranger, one could say that Ludvig Norman helped to bring fresh life to the Swedish music scene.

Norman was born and bred in Stockholm. As a young boy he was taught piano by Vilhelmina Josephson, who was a friend of the family, and later by Theodor Stein and Jan van Boom. He also took lessons in music theory for Adolf Fredrik Lindblad. He continued his studies at the Leipzig Music Conservatory, where his teachers included Ignaz Moscheles (piano), Moritz Hauptmann (counterpoint) and Julius Rietz (Composition).

The impression that these years in Leipzig made on Norman gave him important musical inspiration that he endeavoured to spread on his return to Sweden.

Back in Stockholm, he made a living as a piano teacher and a performer, and wrote articles of music criticism from the aesthetic perspective he had gained in Leipzig. In 1858 he became a teacher at the Royal Conservatory of Music in Stockholm (composition, orchestration and score-reading), an occupation that he pursued, with the exceptional break, until 1882. Norman started to conduct the Royal Court Orchestra in 1861 and was appointed hovkapellmästare ('Chief Conductor of the Royal Court Orchestra') the following year. As director of this orchestra he invested considerable time and energy in concert performances alongside its opera obligations.

Ludvig Norman started to compose as a young man and was able to work as a consummately trained and for his time modern composer after completing his studies. His oeuvre came to be an extensive and varied one. Norman's three symphonies are important inclusions in the Swedish symphony genre, as are his six string quartets in Swedish chamber music.

© *Gunnar Ternhag*

Trans. Neil Betteridge

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Julius Bagge, Stockholm, J.B. 2.

Text on the front page: "Suite / Praeludium. Air. Scherzo. Minuetto. Gigue. Marcia / i canonform / för / Två violiner / komponerad / af / Ludvig Norman / Op. 26 / / Stockholm / Julius Bagge / Använd vid undervisning en i Kongl. Musikaliska Akademiens Konservatorium / No 2".

Year of publication: 1877.